

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ Αρχές Οικονομικής Θεωρίας που διδάσκεται στην Γ' τάξη ενιαίου λυκείου τα παιδιά έρχονται σε επαφή με οικονομικές έννοιες. Μαθαίνουν πώς διαμορφώνεται η ζήτηση και η προσφορά των αγαθών, πώς προσδιορίζονται οι τιμές των προϊόντων, πώς γίνεται παραγωγή της επιχείρησης και πώς δημιουργείται το κόστος. Όλες αυτές είναι πληροφορίες που είναι απαραίτητες για όποιον επιθυμεί να φοιτήσει σε μια οικονομική σχολή. Τι θα συνέβαινε όμως αν προσφέραμε στους νέους μια πραγματικά οικονομική παιδεία; Αν η εκπαίδευσή τους δηλαδή δεν περιοριζόταν μόνο στην εκμάθηση γενικών οικονομικών εννοιών αλλά στην εξοικειωσή τους με τα είδη χρήματος (κέρματα, χαρτονομίσματα, τραπεζικές επιταγές, πιστωτικές κάρτες), με τη λειτουργία των εμπορικών τραπεζών και των καταθέσεών τους (όψεως, ταμειτηρίου κτλ.), με τις μετοχές, τα επιτόκια και τους τοκισμούς.

Σε μια τέτοια ιδεατή περίπτωση θα είχαμε συνειδητοποιημένους νέους οι οποίοι θα κατανοούσαν τη λειτουργία της κινητήριας δύναμης κάθε κράτους, του χρήματος. Θα αντιλαμβάνονταν τη σιγουριά της αποταμίευσης σε έναν τραπεζικό οργανισμό αλλά και τη γοητεία του ρίσκου της επένδυσης σε ένα χρηματιστήριο. Έτσι θα μπορούσαν να επιλέξουν τι τους ταιριάζει, τι είναι σε θέση να διακινδυνέψουν και τελικά τι μπορούν να επιτύχουν. Αν υπήρχαν άτομα με οικονομική κουλτούρα δεν θα χάνονταν τόσες περιουσίες στο χρηματιστήριο, τότε που κάθε αδαής οικογενειάρχης έβλεπε το χρηματιστήριο σαν μια μηχανή η οποία πολλαπλασιάζει ό,τι της ρίχνεις μέσα. Με μια τέτοια προσπάθεια τα παιδιά θα διδάσκουν τους γονείς τους πώς να χειρίζονται τις πιστωτικές τους κάρτες, θα τους παροτρύνουν για αποταμίευση και θα ξεδιαλύνουν με μεγάλη ευκολία τον οικιακό προϋπολογισμό.

Ο PFEG (Personal Finance Education Group), ένας οργανισμός που προωθεί την οικονομική εκπαίδευση, έχει εκδώσει μια αναφορά επιβεβαιώνοντας ότι τα παιδιά επωφελούνται από το να μαθαίνουν για τα χρήματα και το πώς αυτά χρησιμοποιούνται στην καθημερινότητα, και μάλιστα είναι δεκτικοί μαθητές. Αυτό το συμπέρασμα προέρχεται από το αποτέ-

λεσμα ενός σχεδίου του Πανεπιστημίου του Brunel που πυροδοτήθηκε το 2001 για να εισαγάγει την προσωπική οικονομική εκπαίδευση στα σχολεία.

Στη Βρετανία υπάρχει δυνατή υποστήριξη για τη δημιουργία εφήβων με οικονομική γνώση. Η ιδέα είναι ότι ενημερωμένοι καταναλωτές είναι λιγότερο πιθανό να αγοράσουν φτωχά προϊόντα από γλυκές φωνές πωλητών, λιγότερο πιθανό να εμπλακούν σε χρέη και περισσότερο πιθανό να αποταμιεύουν στο μέλλον. Φανταστείτε ένα κράτος με τέτοιους πολίτες!

Το ερώτημα είναι αν στην πραγματικότητα τα παιδιά ενδιαφέρονται για κάτι τέτοιο. Ο Chief Executive της PFEG αναφέρει ότι οι νέοι άνθρωποι αναγνωρίζουν την ανάγκη τού να είναι κανείς οικονομικά ικανός. Σε μια έρευνα που έγινε από την Association of Investment Trust Companies τον Αύγουστο του 2003 βρέθηκε ότι το 85% των εφήβων από 15 ως 19 χρόνων θα ήθελαν να αποκτήσουν οικονομική παιδεία κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους στο σχολείο. Η ίδια έρευνα αναφέρει ότι θα αποτύχουμε αν δεν δώσουμε στη νέα γενιά αυτά που τόσο ευδιάκριτα θέλει και χρειάζεται. Ωστόσο έχει αποδειχθεί ότι, παρ' όλο που οι περισσότεροι μαθητές το θεωρούν σημαντικό, δεν το κατατάσσουν στις άμεσες προτεραιότητες της σχολικής εκπαίδευ-

σης. Κάτι τέτοιο είναι πολύ βασικό, αν αναλογιστούμε τον περιορισμένο χρόνο της σχολικής εκπαίδευσης.

Οι καθηγητές από την πλευρά τους πιστεύουν ότι άλλες απαιτήσεις είναι πιο σημαντικές για έναν πολίτη, όπως για παράδειγμα η γονική μέριμνα. Επίσης ισχυρίζονται ότι στο ήδη βεβαρημένο πρόγραμμα μαθημάτων δεν μπορούν να συμπεριλάβουν τα πάντα.

Η μόνη λύση σε αυτό το πρόβλημα είναι η δραστηριοποίηση των καθηγητών που διδάσκουν τα οικονομικά και διοικητικά μαθήματα στα σχολεία. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που πρέπει να φροντίζουν για τη διεύρυνση του μαθήματος και τη δημιουργία ατόμων που θα είναι σε θέση να αντιληφθούν αρχικά πώς λειτουργεί ο κόσμος γύρω τους και στη συνέχεια να είναι ενεργά μέλη αυτού του κόσμου. Οι τραπεζικές και χρηματοοικονομικές γνώσεις θα πάψουν να είναι προνόμιο των φοιτητών των οικονομικών πανεπιστημίων. Οι ανάγκες της εποχής απαιτούν την εμπλοκή και τη γνώση όλων!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Φοιτήτρια του Τμήματος
Διοικητικής Επιστήμης
και Τεχνολογίας στο Οικονομικό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

